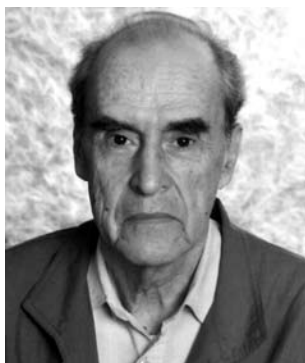

U spomen

Primarijus Ivo Nazor, dr. med. neuropsihijatar

Jedan od velikana i utemeljitelja suvremene neurologije u Hrvatskoj, napose u Istri, rođen je 22. lipnja 1926. godine u Splitu. U rodnome je gradu završio osnovnu školu i niže razrede gimnazije. Maturirao je 1944. godine na uglednoj zagrebačkoj klasičnoj gimnaziji. Odmah po završetku Velikoga rata, 1945. upisuje medicinu u Zagrebu. Diplomirao je 1952. i započeo stažirati u splitskoj bolnici, ali ubrzo odlazi na odsluženje vojnoga roka u Školu sanitetskih oficira u Beogradu. Po završetku stažiranja u Zagrebu, dolazi kao mladi liječnik u Dom zdravlja u Poreču, gdje od 1953. do 1956. godine radi kao liječnik opće prakse. Zapažen kao daroviti dijagnostičar 1956. dobiva specijalizaciju iz neuropsihijatrije u pulskoj Općoj bolnici kao učenik doajena naše neurologije prof. dr. Frane Jelašića, šefa tadašnje pulske neuropsihijatrije. Specijalistički ispit polaže 1959. na neuropsihijatrijskoj klinici Medicinskoga fakulteta u Zagrebu u vremenu nagloga razvoja neurologije, psihijatrije i neuropatologije u svijetu i u nas.

Povratkom u Pulu ubrzo formira prvi neurofiziološki laboratorij s elektroencefalografskom opremom domaće proizvodnje tadašnje Radioindustrije Zagreb (RIZ). Godine 1962. odlazi na tromjesečni studijski boravak na neuropsihijatrijsku kliniku u Würzburgu. Uviđa važnost neurologije u Općoj bolnici u Puli (tadašnja neurologija ima 55 kreveta) te započinje intenzivnu terapiju najtežih stanja i ranu rehabilitaciju hendikepiranih bolesnika. Već 60-ih godina prošloga stoljeća zaslugom primarijusa Nazora nastaje zametak dobre pulske neurofiziologije koja je u mnogo čemu desetljećima na najvišoj razini. Početkom 70-ih uvodi se elektromiografija i analize provodljivosti živaca (EMG/NCV), a paralelno se razvijaju i neuroradiološke tehnike. Tako je prva mijeliografija vodotopivim kontrastom, bez uporabe lumbalne anestezije, u tadašnjoj državi učinjena u Puli (Orlić, Vejnović, Nazor, Franić). Poseban interes prim. Nazora bile su epilepsija i migrena o čemu svjedoče značajni prilozi u medicinskoj periodici. Od samoga početka stvaranja pulskoga Neuropsihijatrijskog simpozija dr. Nazor je član kuratorija sve do 1985. godine. Rukovoditelj je neuropsihijatrije od 1974. do 1979.

Primarijus Nazor bio je osebujan čovjek, snažne volje, nepokolebljiva karaktera, beskrajno častan, odan struci i obitelji. Sklonost prema medicini naslijedio je od djedova, od kojih je jedan bio i osobni liječnik pripadnika Habsburške krune. Uz preciznost djelovanja i odlučnost življenja, u dubini duše nosio je srce pjesnika i sanjara, zaljubljenika u more, glazbu i slikarstvo. Tu skrivenu unutrašnju ljepotu dijelio je sa suprugom Darijom profesoricom glazbe, kćerkom Tamarom i kasnije kao dobri nono s unučicom Pavom. Kao malo koji liječnik razumio je muke bolesnika. Sâm je pobolijevao od 1975. godine. Preminuo je od srčane bolesti maglovite jeseni 2004.

prim. dr. Dubravko Marković, dr. med.